

Thai A: literature – Higher level – Paper 1
Thaï A : littérature – Niveau supérieur – Épreuve 1
Tailandés A: literatura – Nivel superior – Prueba 1

Wednesday 4 May 2016 (afternoon)

Mercredi 4 mai 2016 (après-midi)

Miércoles 4 de mayo de 2016 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a literary commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire littéraire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario literario sobre un solo pasaje.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

จงเขียนบทวิจารณ์วรรณกรรมจากข้อเขียนที่คัดมานี้เพียง ข้อเดียว เท่านั้น

1.

[ชายหนุ่มผู้หนึ่งซึ่งตัวเองอยู่บนดาวฟ้าตึกสูง พร้อมรู้ว่าจะกระโดดตึกตาย หากเขาไม่ได้รับหนังสือที่หน้าสุดท้ายเป็นเลขศูนย์ ที่เขาเคยอ่านและสูญหายไป เวลาผ่านไป 10 กว่าวัน ทีมข่าวสถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่งก็สามารถหาหนังสือเล่มดังกล่าวมาให้เขาได้สำเร็จ]

คืนนั้นชายหนุ่มได้ออกรายการโทรทัศน์เป็นครั้งแรกในชีวิต แต่นั่นไม่ได้สำคัญอะไรสำหรับตัวเขา เขานั่งอ่านหนังสือ เล่มใหญ่ในห้องแอร์อย่างมีความสุข ในห้องอัตรายการ

“คุณ...ช่วยวางหนังสือลงสักครู่ได้ไหมคะ” พิธีกรสาวบอกกับเขาอย่างสุภาพ

เขายังนั่งเหมือนกับต้องมนต์สะกดจากหนังสือที่เขาอ่าน

5 “คุณชื่ออะไรคะ” พิธีกรหญิงถามคำถามเขา ชายหนุ่มวางหนังสือลงหลังจากที่เขาอ่านจบบทหนึ่งในหนังสือเล่มนั้น เขาสอดที่คั่นหนังสือ และค่อยๆ วางหนังสือลงราวกับเป็นสิ่งมีค่าที่สุดในชีวิต

“คุณถามผมว่าอะไรนะครับ” ชายหนุ่มถามกลับ

“คือ คุณมีชื่ออะไรคะ” ภายใต้อรอยยิ้มของพิธีกรสาว ซ่อนความขะแยงจากกลิ่นเหม็นอับที่โชนออกมาจากตัวของเขา

10 “เรียกผมว่าอะไรก็ได้ครับ ไม่สำคัญหรอกครับ”

“ถ้าอย่างนั้นเรียกว่าคุณ เฉยๆ ก็แล้วกันนะคะ” หญิงสาวพยายามบั่นยิ้มให้ชายเบื้องหน้า ที่คนเบื้องหลังอย่างพวกเธอตั้งฉายาให้เขาว่า ชายบ้าผู้ตามหาหนังสือ และให้ตายเถอะเธอเกือบหลุดเรียกเขาว่า ชายบ้าไปแล้ว

“อย่างนั้นก็ได้อรับ จริงๆ อยากให้ผมกลับไปอาบน้ำก่อนไหม ผมเหม็นตัวเองจัง”

15 “อ้อไม่เป็นไรค่ะ เข้าใจจะอยู่บนดาวฟ้าตั้ง 10 กว่าวัน...” พิธีกรสาวรีบพูด

“ดูท่าทางคุณ มีความสุขกับหนังสือเล่มนี้มากเลยนะคะ”

“ครับ เป็นหนังสือที่ดีมากครับ ผมไม่แปลกใจเลยที่ตัวเองยอมตายเพื่อได้อ่านมันอีกครั้ง”

“ในหนังสือเขียนอะไรไว้บ้างคะ” พิธีกรสาวถามด้วยคำถามที่ตรงกับใจของเธออย่างแท้จริง เพราะเธอ มองไม่เห็นอะไรในหนังสือเล่มนั้น เธออยากรู้ว่าชายบ้าผู้นี้จะเล่าอะไรออกมาเป็นตุเป็นตะแค่ไหน

20 “ไม่สำคัญหรอกครับ ว่าเขียนอะไร แต่สำคัญที่ว่ามันจะพาคุณไปที่ไหนมากกว่า” ชายหนุ่มกล่าวทั้งรอยยิ้ม

“เล่าสักนิดไม่ได้หรือคะ ว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร”

“หนังสือดี ๆ ต้องอ่านเองครับ ผมเล่าไม่ดีเท่านักเขียนหรอก แต่อ่านแล้วมันจะยกระดับจิตใจของคุณแน่นอน”

25 “ช่วยเล่าสักนิดเถอะค่ะ คิดว่าหลายคนในนี้ก็คงอยากรู้เหมือนกันว่าเป็นหนังสือเกี่ยวกับอะไร”

พิธีกรสาวยังไม่ลดละที่จะถาม

“ผมดีใจจริงๆ ที่คุณสนใจขนาดนี้...” ชายหนุ่มหยิบหนังสือเล่มใหญ่ตรงหน้าเขา แล้วส่งให้เธอพร้อมกับรอยยิ้ม

“...ลองอ่านดูสิครับ บทแรกสั้น ๆ อ่านไม่นานก็จบ”

30 พิธีกรสาวหน้าตาดี तरहนทกอย่างเห็นได้ชัด เธอรับหนังสือจากเขาด้วยท่าทีกล้า ๆ กลัว ๆ เธอค่อย ๆ กางหนังสือออก

บนหน้ากระดาษเหลืองเก่า นั้น นอกจากคราบของความเก่าแล้วไม่มีอะไรเลย มันช่างว่างเปล่า

ทั้งห้องส่งเสียงสนทนาเหมือนรอฟังความเห็นจากเธอ เธอจะทำยังไงดี เธอคิดถึงช่วงเวลาแสนยาวนาน
35 จากวันที่เธอเริ่มทำงาน รุ่นพี่ใช้ให้เธอทำอะไรเธอก็ต้องทำ เธอทำตั้งแต่ถ่ายเอกสาร ไปกระทั่งชงกาแฟ บาง
คืนเมื่อต้องอยู่ทำงานจนตีกตี้นเธอต้องออกไปซื้ออาหารให้กับพี่ ๆ และตบท้ายค้ำคินั้นด้วยการล้างแก้วล้าง
จานหากว่ามันเป็นคืนสุดสัปดาห์

เธอมองเห็นตัวเอง ก้าวขึ้นมาอย่างช้า ๆ เธอเป็นคนที่น่ากลัว เธอมาถึงบริษัทเป็นคนแรกและ
กลับเป็นคนสุดท้าย วันเดือนปีเคลื่อนผ่านไปอย่างช้า ๆ เธอเริ่มได้รับความไว้วางใจ คำพูดของเธอเริ่มมีคน
ฟัง สิ่งที่คุณคิดเริ่มมีคนยอมรับ

40 แล้วเธอก็ได้เสนอชื่อเป็นพิธีกรของรายการในที่สุด

ตลอดเวลาที่ผ่านมาของการเป็นพิธีกร เธอผ่านร้อนผ่านหนาวมามากมาย เธอกลายเป็นสัญลักษณ์
ของผู้หญิงเก่ง ผู้หญิงสวยไม่จำเป็นต้องไร้สมองเสมอไป ใครบางคนเคยพูดถึงเธออย่างนั้น

แล้วผู้หญิงอย่างเธอควรจะทำยังไงกับหนังสือเล่มนี้ดี เธอมองไม่เห็นอะไรในนี้เลย แต่ถ้าเธอพูดออก
ไปตามจริง เธอจะดูโง่หรือเปล่า ถ้าเธอกลายเป็นคนโง่รายการจะไม่จ้างให้เธอเป็นพิธีกร เพราะพวกเขาไม่
45 ต้องการคนสวยแต่โง่ เธอจะทำยังไงกับบ้านที่ยังต้องผ่อน ค่าใช้จ่ายแต่ละเดือนจะหามาจากไหน

ที่สำคัญเธอไม่สามารถที่จะกลับไปเริ่มต้นชงกาแฟให้ใครต่อใครได้อีกแล้ว

ท่ามกลางกระแสความคิดที่ถั่งโถมเข้าหาเธออย่างไม่ปราณีนั้น โลกของเธอกำลังพังทลายลง ตอนนั้น
เองที่หูของเธอแว่วเสียงฮือฮาของผู้ชมในห้องส่งร้องดังขึ้น จนเธอต้องเงยหน้าขึ้นมามอง เธอพบว่าทุกคนใน
ห้องส่งไม่เพียงแต่ผู้ชม แต่ยังมีทีมงาน ตากล้อง ช่างไฟ และชายบ้า ทุกคนมองมาที่เธอเป็นตาเดียว

50 เธอพบว่าดวงตาของตัวเองพร่ามัว ขอบตาของเธอเองก็รื้นเฝ้าว ตอนนั้นเองที่น้ำตาหยดหนึ่งของเธอได้เดิน
ทางผ่านร่องแก้มร่วงหล่นหยดลงบนหลังมือ เธอหันกลับไปมองชายหนุ่ม เขายิ้มให้กับเธอ

“ตอนที่ผมอ่านครั้งแรก ผมก็รู้สึกไม่แตกต่างจากคุณหรอกครับ” น้ำเสียงของเขาอ่อนโยน

ผู้ชมในห้องส่งปรบมือให้กับเธอ เธอหยิบกระดาษทิชชูเช็ดน้ำตา สิ่งน้ำมูก และยิ้มอย่างเขิน ๆ ให้กับ
ทุกคน

55 หลังจากคืนนั้นไม่มีใครได้พบชายหนุ่มอีกเลยหรือบางทีอาจจะได้พบ แต่ก็ไม่สามารถจดจำเขาได้อีก
ต่อไป ส่วนพิธีกรสาวที่สัมภาษณ์เขาในคืนนั้น ทุก ๆ วันสำคัญเธอจะส่งหนังสือเล่มนั้นเป็นของขวัญให้กับทุก
คน โดยหวังว่าเขาเหล่านั้นจะได้เดินทางไปในที่ใดที่หนึ่งแม้ว่ามันอาจจะไม่ใช่ที่เดียวกันกับเธอ

ชนินทร์ อุลิศ “ชายผู้ตามหาหนังสือ”, มติชนสุดสัปดาห์ (2014)

2.

ภาพย์เหรัก

	ทะเลแม่ว่าห้วย	เรียม ¹ ฟัง
	ลุ่ม ว่าดอนเรียมหวัง	ว่าด้วย
	ปุม เปือกว่าปะการัง	เรียมร่วม คำแม่
	ปู ว่าหอยแมกกล้วย	ว่ากล้วยเรียมตาม ๆ
		ศรีปราชญ์
5	ทะเลอยู่ตรงหน้า เรียมสดับแลร์บรอง	หากแก้วตาว่าห้วยหนอง พร้อมสำนองต่อคลองบึง
	ลุ่ม แอ่งว่าแหล่งดอน เรียมคอยคล้อยคำนี้	เชื่อเนื้ออ่อนหอนตันดิ่ง ว่าตามถึงโขดเขาเขิน
10	ปุม เปือกเจ้าเลือกหา เรียมพรั้มกำเกิน	บอกปะการังนำเพลิน กับพร้อมเอ็นเพชรพลอยตาม
	ปู ปลาว่าหอยเล่า ถึงกล้วยลูกสุกงวม	เรียมฟังเจ้าทุกเค้าความ ว่ากล้วยห้ามเชื่อทราวมวัย
	เห็นรัฐพัฒนา เรียมพร้อมยอมว่าไป	เจ้าแย้งว่าหา “พัฒน” ไม่ ทั้งที่ใจไหวระรัว
15	คนดีเจ้าซีโป่ง ยกย่องคนเมามัว	ว่ากินโกงโง่งเงงชั่ว เป็นตัวอย่างเรียมอ้างตาม
	เดือนหงายว่าเดือนคว่า โบสถ์คริสต์ว่าโบสถ์พราหมณ์	เรียมเชื่อคำแจ้งโง่งงวม ก็ฟังความทุกสิ่งอัน
20	ยุงซุมกลุ้มเป็นบ้า เรียมร่วมคำจำนรรจ์	เจ้ากลับว่านารักมัน รอยฝืนคั้นนั่นคือพยาน
	สองตาเรียมกล่าบอด ขอแต่ตอนแต่งงาน	ด้วยใจจอดเจ้านคราญ ปากคลองसान ² เรือนหอเรา ๆ

นเรศ นโรปกรณ์, คาวกลอน (1965)

¹ เรียม: คำใช้แทนตัวผู้พูด สำหรับผู้ชายพูดกับผู้หญิงที่รัก, เป็นสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง

² ปากคลองसान: ภาษาปาก, ใช้หมายถึงโรงพยาบาลสำหรับคนบ้า เพราะปากคลองसानเป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งเดิมมีชื่อว่าโรงพยาบาลคนเสียจริตปากคลองसान